

Love

— for —

Nebr. Lauske Farmerforening.

Veblagte den 6te Febr. 1889.

§ 1. Foreningens Navn skal være: „Nebraska Lauske Forening“; dens Formaal er: Gjenfandigt at understøtte dens Medlemmer i Tilfælde af Haglskade. Dens Virkefærd er og skal blive Staten Nebraska.

§ 2. Foreningens Bestyrelse bestaar af en Formand, en Sekretar og en Kassjerer, som alle vælges paa et Aar ved simpel Majoritet.

§ 3. Foreningen er inddelt i Afdelinger med egne Vilove og egen Lokal-Bestyrelse, bestaaende af en Formand, en Sekretar, en Kassjerer og tre Forvaltere; men enhver Afdelings Vilove maa indeholde en Paragraf, som lyder: at Indmeldelse af Haglskade maa tilfælles Lokalbestyrelsen ikke senere end 30de Dagen efter Skaden er sket.

§ 4. Formanden leder Forhandlingerne ved Aarsmødet og underskriver alle Ordre og Kvitteringer vedrørende Foreningen.

§ 5. Sekretaren fører Foreningens Korrespondance, udsender Ordre, som forelægges Formanden til Underkrift, samt protokollerer ved Aarsmødets Forhandlinger.

§ 6. Kassjereren modtager alle Pengebeløb og kvitterer for samme, fører et nøjagtigt Regnskab over Indtægter og Udgifter og udbetaler Penge efter Ordre, underkræver af Formanden og Sekretaren.

§ 7. Bestyrelsen vælges af den Afdeling, som isølge sit Nummer, er berettiget til Bestyrelsens Sæde. Samme Afdeling skal være ansvarlig for de Foreningens tilhørende Midler, som nævnte Bestyrelse i Aarets Løb maa haandtere.

§ 8. Bestyrelsen skal stilles hørt Aar, og tilbydes hver enkelt Afdeling i numerisk Orden; men dersom den paagældende Afdeling paa Grund af indskrænkede Medlemsantal, eller af andre Hensyn, ønsker sig fritaget, bliver det paafølgende Nummer Bestyrelsens Sæde.

§ 9. Den Afdeling, som vælger Bestyrelsen, skal tillige vælge to Revisorer til at residere Regnskaberne, som maa være i Orden inden Aarsmødet; endvidere skal det være Revisorerens Pligt, paa Forlangende, at undersøge Bøgerne til hvilken som helst Tid som Omstændighederne nødvendiggjør det.

§ 10. Denne Forening skal bestaa af Danske, dog kan saadanne, som tale det skandinaviske Sprog og ere bosiddende i et dansk Setelement, optages, naar de ere anbefalede af mindst 3 af Foreningens Medlemmer.

§ 11. Foreningen afholder sit Aarsmøde den første Onsdag i Februar Maaned, hvortil enhver Afdeling har Ret til at sende en Deleat for hver 20 Medlemmer; men ingen Deleat skal have mere end en Stemme til sin Raadighed. Bestyrelsen har ingen Stemmeret, medmindre Stemmeantallet er lige, i hvilket Tilfælde Formandens Stemme vil gjøre Udslaget.

§ 12. En Acre assyureres til \$3.00, og Medlemskontingent retter sig efter Haglskadens Omfang; men intet Medlems aarlige Udgifter maa overstige 15 Cts. pr. Acre af det assyurerede Areal, og i Tilfælde, hvor det aarlige Vidraag af 15 Cts. pr. Acre viser sig at være utilstrækkelig til at dække Skaden efter \$3 pr. Acre, skal Reservecapitalen udfylde det Manglende, og hvis dette ikke strækker til, skal det hele deles i Forhold til Areal.

§ 13. Til Bestyrelse af de nødvendige Skrivematerialer, Trykning af Love, Forsendelse af samme samt Brevporto, betaler hvert enkelt Medlem til Hovedbestyrelsens Kasse 10 Cts.; men dersom Kassebeholdningen efter Fradrag af samme overstiger \$25.00, maa Resten bruges til Dækning af Haglskade.

§ 14. Repræsentanterne kan ved høert Aarsmøde bevilde passende Summer til Foreningens Reservecapital, som rentefri forbliver i de forskellige Afdelingers Baretagt; men de maa være ansvarlig for den Part af Reservecapitalen, som de disponere over, og dersom en Afdeling opløses sig og trækker sig ud af Foreningen, tilfalder disse Penge Hovedbestyrelsens Kasse.

§ 15. For at blive optaget som Medlem maa nye tiltrædende Afdelinger eller Medlemmer betale 6 Cts. pr. Acre ved Indtrædelsen i Foreningen; disse Penge tilfalder Reservecapitalen. Dersom et Medlem enten sælger eller lejer sin Farm ud, skal det være ham tilladt at overdrage sin Ret og Krav paa Foreningen samtidig med Ejendommen, saafremt dette ikke kommer i Uoverensstemmelse med § 10.

§ 16. Hvis en Afdeling (som maa bestaa af mindst 6 Mand) ikke kan oprettes, er Sekretaren berettiget til at optage en enkelt Mand i Foreningen, imod, at han selv afholder de Udgifter, der vil medgaa til at faa en „Justice of the Peace“ til at taxere, hvad Skade Hagl har forarsaget paa hans Land.

§ 17. Indmeldelsen af nye Afdelinger maa ske inden første Juni, til hvilken Tid alle Indmeldelser om Medlemsantal og det assyurerede Areal maa være indleveret til Bestyrelsen.

§ 18. Indberetninger ang. Skade eller ikke Skade maa være indsendte til Bestyrelsen inden den første Oktober, hvorefter denne paaligger Statten og udfærdiger Ordre, som tilsendes Lokal-Bestyrelsen i de forskellige Afdelinger.

§ 19. Pengene maa være indsendte til Bestyrelsen saa betids, at de kan være Lokal-Bestyrelsen i de Afdelinger, hvor Haglskade er forekommet, i Hænde inden den første December.

§ 20. Opkrævning til Reservecapital for dette Aar vil blive 3 Cts. pr. Acre, hvis ingen Haglskade sker; og hvis 6 Cts. pr. Acre kan dække Skaden, opkræves 2 Cts. til Reservecapital. Er Haglskaden saa stor, at der medgaaar 8 Cts. pr. Acre til samme, bortfalder al Opkrævning til Reservecapital. Løven blev enstemmig vedtaget.

Den nye Hovedbestyrelse for dette Aar er i Afdeling No. 5, Munson Creek, Elba P. O., og bestaar af Formand, Niels Ebbeson; Kassjerer, Claus Frandsen; Sekretar, Robert Petersen, til hvilke sidstnævnte alle forespørgsler ang. Foreningen rettes.

Foreningen stiftedes den 13de Marts 1883, og har siden den stiftedes udbetalt \$4,665.19 i Skadeserstatning, hvilket er bleven dækket med en gennemsnitlig Udgift af 6 Cts. pr. Acre af det assyurerede Areal.

Winden, Kearney Co., Nebr.

Den 8de April, 1889.

Hr. Redaktør!

Jeg beder Dem hermed at lade følgende faa Ord finde en Plads i Deres ærede Blad. Efter at jeg i sidste Nummer af 3 April bemærkede en Indsendelse fra Ned Cloud, hvis Hovedgrund var at tilfældigt Troen og fremhæve Fornuftens og sammenligner tillige Troen som en gammel Levedrødsvej. Jeg skal ikke forsøge at kritisere samme, dog tror jeg ikke, at det aldeles vilde være afvejen, om jeg her fremsætter et Par Tanker desangående.

Indsenderen siger: At behandle vor Nase som os selv, det er Retfærdighed og derfor ogsaa Gudsdyrkelse; men Indsenderen forglemmer vist, at Kristus er ikke kommen at kalde Retfærdige men Syndere til Omvendelse, Lucas 5—32, saa om vi end kan fremvise nok saa meget Retfærdighed uden Tro, vilde der efter Christi egne Ord ingen blive frelsede, da han siger: Hver den, som tror paa ham, Jesus, ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv, Joh. 3—15. Se ogsaa Vers 18, hvor der siges, at den, som ikke tror,

er allerede dømt. Dog har Indsenderen Ret, idet han tænker, at Troen har en helt anden Ansværelse: vi takker Gud for at vi har Troen, og tager Fornuftens fange derunder. Da jeg haade gjenemlæs Artiklen, syntes ligesom en sørgmodig Stemning at overkomme mig; men da jeg saa sit Dje paa Redaktionens Bemærkning, fik mine Tanker en anden Retning, og Glæden syntes igjen at tage sin Plads i mit Hjerte ved Tanken om, at der endnu fandtes en Redaktion, som ikke er bange for at forsvare Troen og offentlig fremsætte sin Mening desangående. Der findes i vor Tid nok til at puffe og støde til Troen, nok til at nedfætte og bespottede den, og da er det altid ligesom en Glæde at høre og se, at alt godt og æbent endnu ikke er tilintetgjort iblandt vore danske Ned., hvoraf mange i vore Dage modstaar, bespottet og tilintetgjort Kristendommen og Troen paa den korsfættede Frelser, som er de Kristnes Haab, Trost og Støtte; men der vil komme en Dødsdag, da ogsaa disse (Bespotterne) vil komme til at bølge deres Kna og med deres Tunge bejvende, at Jesus Kristus er en Herre til Gud Faders Ære. Men, som sagt, det glæder mig, at der endnu er enkelte Redaktører, som vil forsvare Troen, og Ned. har ikke derved tabt noget, tværtimod har han vundet flere Venner her paa Pladsen, og vil isaa altid, saalænge som han beholder samme rettænkende og ædle Ansværelse, staa med ham og tillige højagte ham, og haaber, at flere af Bladets Læsere er af samme Mening. En venlig Hilsen til Bladets Læsere fra en Ven af „Stjernen“ og Troen paa Jesus Kristus.

N. P. Goofs.

Enhvert Menneske bør have Kjendskab til sit eget Legemes Sammensætning. Dette erholder man ved at læse Dr. Lucas' Bog „Livets Hemmeligheder.“ Den er udmerket skrevet, er læsevrig, paalidelig ligetil de mindste Detailler, smukt illustreret og elegant udstyret hvad Papir og Trykning angaar. Sendes frit til alle. Se Anvertisementet i den anden Spalte.

Dr. Rosenberg i Chicago er berømt over hele Amerika for den samvittighedsfulde Maade hvorpaa han behandler sine Patienter. Der er saa Læger, som gjør sig saaban Umage som han, og derfor lykkes det ogsaa ofte for ham at helbrede Syge, som vare opgivne af andre Læger. En stor Del af hans Patienter behandles gennem Druvfrugtning. Se hans Anvertisement i en anden Spalte.

Zutet Markkrigeri med nogle Fakta som taler for sig selv. Rev. D. A. Dsiby, Franklin, Minn., skriver den 14de Dec., 1888: Hver Dr. P. Fahrney, 393 Ogden Ave., Chicago, Ill.: Folket her omkring siger, at Kuraxo er et udmerket Legemiddel især for slet Forbøjelse. Send mig snarest muligt et Dusin store Flasker.

C. Mason, Friend, Nebr., siger d. 22. Dec., 1888:

Dr. Peters Kuraxo er en udmerket Familien-Medicin; den har sparet mig for mange Doktorregninger. Der er flere Familjer heromkring som bruge den, og alle roste den meget.

Staale Johnson, Sims, Dak., skriver den 20de Dec. 1888:

En Arbejdsmand som kjøbte en Flaske Dr. Peters Kuraxo jagde forleden Dag: „Den Flaske Kuraxo, som De solgte mig, lagde mindst \$100 i min Lomme, thi den helbrede mig og satte mig i stand til at fortsætte mit Arbejde.“

C. G. Bretnings, Frenchville, Wis., skriver den 5te Jan. 1889:

Alle, som have brugt Dr. Peters Kuraxo, ere vel fornøjede og tro, at der ikke findes dens Uag. Her er en gammel Soldat, som har ligget under Lægebehandling i flere Aar, men intet kunde helbrede ham. Jeg lod ham faa en Flaske Kuraxo, og den kurerede ham.

H. H. Jensen, Highlandville, Ia., skriver den 7de Jan. 1889:

Jeg har søgt flere Læger uden at finde Hjælp; men ved at bruge Dr. Peters Kuraxo og Ole Oil blev jeg helbredet. Gud være først og fremst takket og dernæst De og Deres Medicin. En af mine Naboer har været syg i flere Aar og søgte ogsaa Læge uden Nytte. Da hun havde brugt et Par Flasker Kuraxo blev hun frisk og kan nu udføre sit Arbejde. (Hans H. Jensen opgiver vistnok ikke hvad han har lidt af, men uden Tvivl vil han med Beredvillighed besvare de Spørgsmaal, man maatte henvende til ham.)

Dr. August Koenig's HAMBURGER TROPFEN med alle Blodsygdomme, Lever- og Mavejærter.

Dr. August Koenig's Hamburger-Draaber koster 50 Cents eller 5 Flasker for \$2.00. Raades i alle Apotheker.

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

Dr. August Koenig's HAMBURGER BRUST THEE med alle Bryst-, Lunge- og Lufterør-Sygdomme.

Kun i Original-Pakker. Pris 5 Cents. Raades i alle Apotheker eller tilsendes frit ved Modtagelse af Bespaet. Adresse: The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

North Platte Lumber Co. Howard City, Nebr. — handler med — alle Slags Tommer og Byggematerialer. God Kvalitet og lave Priser. Vi sælger til St Paul Priser. J. A. Cutler, Manager.

North Platte Lumber Co. Howard City, Nebr. — handler med — alle Slags Tommer og Byggematerialer. God Kvalitet og lave Priser. Vi sælger til St Paul Priser. J. A. Cutler, Manager.

Dannebrog Jernvare-Mobel og Seletøjbutik fører et kompletteret Læger af Jsentram, Kalkelovne, Blifstøj, Bindu-Mabler, Matraser, Senge-Jæder osv. I Forbindelse hermed drives et Blifstøjlagerarbejdssted, hvor Bestillinger udføres, eller Reparation af gammelt udføres paa kort Notits. Et Udvalg af Vigtigst harer stadig paa Lager. Jeg forhandler ogsaa Seletøj og Ekstradele for samme. Priserne garanteret. Theo. J. Steen.

John Mark, — handler med — Jernvarer, Seletøj, Uvlskredskaber og Barbwire. Howard City, Nebr. Postkontor: Volck.

Hallo — Farmere og Gartnere! For Forretning er nu i Gang, og vi er belavet paa at sælge Eder alt hvad i enhver Mark-, Have- og Blomster-jæ. Vi har en Masse Græsstrø, Alperstrø, Plantemajs, „Sorghum“-strø, „Proom-Corn“-strø, Mellemstrø, Løgstø — alt af bedste Sort. Strø efter Priser paa det, som I ønske. Vi kan ekspedere Bestillinger hurtigt, vi kan ekspedere Bestillinger billig, vi spare Eder Penge, da vi selv aabler ureget af det strø, som vi forhandler. Vi har strø for Kreaturopdrætteren, Farmere og Gartnere. Vi har Tuberos, „Madiolas“, og Viljer samt enhver Art Blomstere for Damerne. Send ikke med Hønen efter strø, naar bedre og friskere kan kjøbes til lavere Priser herhjemme. Strø af det, I ønske, til — A. S. Freshner & Co. Kjøphandlere og Forhandlere, Grand Island, Nebraska.

uddelt en Nation gammel Rom til dem; i Stilhed havde de derefter trukket sig tilbage til deres Kjøer for at udhvile sig lidt, thi Skibet var lagt bi og Sejlene beslaede. To Officerer holdt Vagt ved Rattet, der var surret stærkt fast, saa at Skibets Fortsavn altid fortes lige paa Volgen og derved splittede dens Kraft. Men Vandet strømmede allerede ind i Læsten, og de Madratser, der skulde udbedre Lækken, kunde naturligvis ikke staa ret længe imod. Denne Tingenes Tilstand gav Kaptajnen nok at tænke paa. Mens Besætningen søgte Hvile, indeluktede han sig i sin Kahyt for at raadspørge Kortet, undersøge Barometriet og for ved omrentlige Beregninger at anslaa, hvilken Vej „Ceres“ havde taget, siden det var kommet ud af ret Kurs. Lidt efter kaldte han paa Skibsbredningen. „Spring hen og hent mig den lange Passager, ham med det røde Skjag — ham, der hjalp til ved Pumpene ... men rap dig!“ Ludolph skyndte sig at efterkomme Anordningen, som Drengen bragte ham. „Unge Mand!“ sagde Kaptajnen til ham, „De er energisk og modig, og jeg troer, De forstaa Deres Ting. De veed, at Skibet trækker Vand. Det kan være, at Stormen lægger sig i Morgen, paa denne Aarsstid plejer den kun at være et Par Dage, men skulde Vejret holde sig som nu, saa er jeg bange for, at Ceres ikke gaar igennem...“ „Jeg har undersøgt Skibet, Hr. Kaptajn; Beskædningen er ikke fri for at være lidt raaden...“ „Jeg veed det,“ svarede Kaptajnen hurtigt, „Ceres“ er ikke ung mere. Haar vi ikke bedre Vejre i morgen, maa vi kappe Masterne, og jeg stoler paa, at De i saa Henseende kan og vil være min Tommermand behjælpelig?“ „Der er parat, Hr. Kaptajn!“ „Det er endnu ikke Alt; jeg veed ikke, om Skibet desuagtet vil være i Stand til at klare sig; jeg haaber det, men jeg stoler ikke derpaa. Ellers maa vi tage yderligere Forholdsregler og tomre en Flaade sammen for at bjerge Besætningen og dem af Passagererne, der ikke kan faa Plads i Vaadene.“ „Meget vel,“ svarede Ludolph, „her er Materiale nok dertil, men Havets Stullen vil maaske gjøre det vanskeligt for os.“ „J Guds Navn!“ raabte Kaptajnen, „vi gjør, hvad vi kan! Hvis De i Morgen tidligt ved Solopgang faar Bud fra mig, saa kom herop ... men lad Ingen mærke noget. Jeg stoler paa Dem!“ Kaptajnen rakte ham sin Haand, Ludolph trykkede den og gik, oplydt af Tanken om det vanskelige Hverv, som maaske næste Døg falde i hans Lod at udføre. Han foretog sig at undersøge Skibet paany, og gik derefter ned i sin Kahyt for at samle sit Værktøj sammen.

under Arbejde og som i en Hast blev forsynet med en Mast og et Sejl. Masterne skyndte sig Alt, hvad de kunde for saa snart som muligt at komme ned og sætte disse Planter — som en Stormvind kunde sprede, for de vel var komne ud. Ludolph arbejdede usfortrødent; han skulde vise, han var Mand for at tomre Flaade sammen. „Vare vi bliver ved at arbejde til imorgen“ sagde han, „saa skal jeg læse Jer en Flaade, der skal kunne bestaa sin Prøve!“ Mandskabet gjorde som han bad. Da Solen næste Morgen stod op og kastede sine Straaler henover Havet, nu var blevet religiøse, erklærede Ludolph, at han var færdig. Selvfølgelig kom der ham den første Plads paa Flaaden; han gjorde et sidste Forsøg paa bevæge Gretchen til at betros sig til den. „Jeg besværges Dem,“ sagde han, „forlad dette Skib, der om nogle Dage vil synke i Afgrunden ...“ Men Gretchen syntes ikke at forstaa ham; hendes Blik var forvildet, hendes Fortand omtaaget; hun fattede ikke at hun var blive, ogsaa indviede sin Fader til en uundgaaelig Død. Umiddelbart indviede Mandskabet sig, og paa Braget var der snart ikke andre tilbage end Kaptajnen, der var saft bestemt paa ikke at forlade det til hans Baretagt betroede Skib, Gretchen, der vilde bly sammen med sin Datter, og Ludolph. Den overhangende Fare havde givet den unge Mandens Aand Hengivenhedens og Selvfornægtelsens Storm. Men dog var det Skibens Billie, at de skulde frelses. Snaap havde den merflaaden begyndt at fjerne sig fra det synkende Skib, da man med et Opbræk en Sejler i Sydskredsen. Under de Skibbrudnes Jubel nærmede det sig for sig Sejl. Det var en Orlogsmænd. Højt optog den Flaadens Besætning; derefter drejede den ned imod Braget. Støttet til Ludolph gik Gretchen ved sin Faders Side over paa det store Skib. Walthers bemærkede med Glæde, at hans Datter var kommen til sig selv. Den sidste, der gik fra Borde, var den gamle Sømand, som nu med bellende Hjerte forlod dette Skib, som han i saa mange Aar i Storm og Uvejir havde frelst frem og tilbage over Atlanterhavet. Men det troede ham noget, da han paa Fregattens Dæk mødtes igjen med alle dem, der efter hans Døds havde givet sig ud i de to smaa Vaade i Galuppen. Disse Skibbrudne havde den første Aften mødt Krigsflibet og havde straks ledet dette paa Spor efter „Ceres“. Mar lod sig hørken se denne eller de følgende Dage; han meldte sig ogsaa opholdt sig hele Tiden i Kahytten. Da Emigranterne blev landsatte ved Virginia, ved Indløbet til Chesapeakebugten, spredtes de til alle Sider. Nu samme Aften afrejste Mar over Vifladelia til New York. Da han nogle Maaneder efter drog til Missouri — ned ad Ohiofloden —